

I Anledning af mine Udtalelser om Skotøjsindustrien kom dernæst det ærede Medlem med den Udtalelse, at der forud for 1918, allerede fra 1915, forelaa Aftaler med Skotøjsindustrien. Men hvad blev Resultatet af disse Aftaler? Det er dog det afgørende. Resultatet af disse Pris-aftaler fra 1915 blev indtil 1918—19, at Skotøjet herhjemme steg til en fabelagtig høj Pris, og Resultatet blev, som jeg nævnte i Gaar, at „Social-Demokraten“ efter Valget i 1918 aabnede en Række Angreb mod Lederne af Skotøjsindustrien og sagde, at der var ingen Industri, der udbyttede Befolkningen saa stærkt som netop den. Der findes jo ogsaa i Bankkommissionens Beretning eller Bilagene dertil ganske udmærkede Oplysninger om, hvad Resultatet blev af denne Prisreguleringspolitik fra 1915 indtil 1918. Det viser sig f. Eks., at naar et Par Herrestøvler af Boxcalf i 1914—15 kostede 12 Kr., kostede de i 1918 42 Kr. Det blev Resultatet af de Prisaftaler, man privat lavede med Skotøjsindustrien i 1915. Ved den Slags Aftaler kan man dog ikke bilde Befolkningen ind, at man hindrer dens Udbytning.

Maa jeg i denne Forbindelse sige til det ærede Medlem, at naar det ærede Medlem udtalte den Tro og den Forvisning, at Historien ikke vilde blive skrevet, som jeg har skrevet den, saa er jeg lige saa sikker paa, at Historien heller ikke vil blive skrevet, saaledes som det ærede Medlem Hr. Rode i Øjeblikket skriver den.

Dernæst talte ogsaa det ærede Medlem Hr. Rode om mine Udtalelser om Glückstadt og Glückstadts Rejser og sagde i den Forbindelse, at fordi det ærede Medlem i sin Tid har anerkendt de Rejser og Resultaterne deraf, som baade Cold og Madsen-Mygdal har udført i Krigsaarene, var der ikke noget i Vejen for, at han godt nu kunde staa og angribe de samme Personer. Ja, og fordi jeg anerkender de Rejser, Glückstadt i Krigsaarene har foretaget paa Regeringens Vegne, maa jeg ogsaa for mit Vedkommende have Lov til at angribe Glückstadt paa de Omraader, hvor han har vist en Handlemaade, der har ført til Samfundets Ødelæggelse. Og det afgørende i mine Udtalelser var, at Etatsraad Glückstadt af den radikale Regering er brugt paa en saadan Maade, er anerkendt paa

en saadan Maade, at han netop i Kraft af denne Anerkendelse blev, ikke blot den finansielle Ekspert, men ogsaa, kan man godt sige, den politiske, den finanspolitiske Autoritet, som ingen kunde komme udenom. Der er jo heller ingen Tvivl om, at der i Virkeligheden ligger mange Tanker bag ved den Anerkendelse, som Etatsraad Glückstadt faar fra Finansminister Brandes i det sidste Brev, hvor Brandes bruger det Udtryk: Du har gjort mig Hvervet let, med andre Ord: Du maa have udført meget Arbejde . . . (Rode: De var ikke dus) . . ., naa ja, saa siger vi: De, De har udført meget Arbejde for mig. Og der er heller ingen Tvivl om, at bagved ligger der dette: men De har ganske sikkert ogsaa haft stor Indflydelse. Det er der slet ingen Tvivl om, og naar man fra radikal Side paa et vist Tidspunkt talte om „det tredie Ting“s Indflydelse i dansk Politik, tror jeg, at neppe nogen Sinde har „det tredie Ting“s Indflydelse været større i dansk Politik, end den Gang vi havde Forbindelsen mellem Etatsraad Glückstadt og Finansminister Brandes.

Til sidst skal jeg kun komme med den politiske Bemærkning til det ærede Medlem, at jeg tror alligevel, man kan fastslaa som Resultatet af alle disse Forhandlinger her ved Tillægsbevillingslovsforlaget første Behandling, at der er en Ting, de ikke har bragt Klarhed over, ikke har givet nogen som helst Besked om, og det er det politiske Spørgsmaal, hvad de Radikale vil i Fremtiden, hvis de overhovedet en Gang igen faar nogen politisk Indflydelse. Det Spørgsmaal staa fremdeles aabent, om de da vil en Politik i Samarbejde med Socialdemokratiet, en Politik, der nødvendigvis fra Dag til Dag — hvad Øjeblikkets Politik tyder paa — fører længere og længere bort fra Muligheden af et Samarbejde med Venstre en Gang i Fremtiden. Naar man ser paa de Angreb, der fra Oppositionens Side er rettet paa Regeringspartierne i Spørgsmaalet om Landmandsbanken, saa er der ingen Tvivl om — derom er sikkert alle Partier enige, det er saa aabenlyst for enhver, der vil se det og kan forstaa det —, at det Angreb, der er kommet fra det radikale Parti, i Virkeligheden er meget mere ondsindet og ondartet end de Angreb,